בס"ד | ט"ז כסלו תש"פ

אור דוד

מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן ושושנה נעמי הי"ו	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
	77	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	וישלח
		17:19	17:16	17:16	16:15	16:16	16:01	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בשבוע הקרוב ביום שני בערב י"ט כסלו יחול ראש השנה של תנועת החסידות. זהו היום בו יצא האדמו"ר הראשון של חב"ד רבי שניאור זלמן מלאדי ממאסר ונאמר לו משמיים להפיץ את תורת החסידות. החסידות הדגישה את הנשמה שבכל דבר, התלהבות בעבודת ה' והכל מתוך שמחה. הבעל שם טוב מייסד החסידות לימד שלכל יהודי אף שואב המים הפשוט יש נשמה גדולה וביכולתו להתקרב אל ה' באמירת תהלים בתמימות ובאהבת ישראל. צריך לדעת שההתנגדות לחסידות הייתה טובה. הגאון מוילנא בהתנגדותו לחסידות גרם לכך שהאנשים הפשוטים לא יסחפו רק אחרי הרגש בתפילה ובעבודת ה', יתכוננו שעות לתפילת שחרית ובסוף יתפללו בצהריים שלא ע"פ ההלכה.צריך שילוב של שמירת ההלכה יחד עם החסידות. הרב קוק זצ"ל מיקד את עבודתנו למען כלל ישראל ורק מתוך כך לבוא ולעסוק גם בעבודת ה' הפרטית המודגשת בחסידות.שנזכה לעבוד למען עמנו ומתוך כך גם להוסיף את דרך החסידות ולתקן את עצמנו. אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. ייז כסלו: ט א וּכְכַלוֹת אֶלֶה נִגְּשוּ אֶלַי הַשַּׁרִים לֵאמר לא נִבְדְלוּ הָעָם יִשְׁרָאֵל וְהַכֹּהָנִים וְהַלְוִיִם ָמֵעַמֵּי הָאָרָצוֹת כְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם לַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הַפְּרִזִּי הַיְבוּסִי הָעַמֹּנִי הַמֹּאָבִי הַמִּצְרִי וְהָאֶמֹרִי: ב כִּי ָנַשְׂאוּ מִבְּנֹתֵיהֶם לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְהִתְעַרְבוּ זֶרֵע הַקֹּדֶשׁ בְּעַמֵּי הָאֲרָצוֹת וְיַד הַשַּׂרִים וְהַסְּגַנִים הַיְּתָה בַּמַעַל הַזֶּה רָאשׁוֹנַה: ג וּכְשָּמְעִי אֶת הַדָּבָר הַזֶּה קָרַעְתִּי אֶת בִּגְדִי וּמְעִילִי וַאֶמְרְטָה מִשְּׁעַר רֹאשִׁי וּזְקָנִי וָאֵשְׁבָה מְשׁוֹמֵם: ד וְאֵלַי יֵאָסְפּוּ כֹּל חָרֵד בְּדִבְרֵי אֶלהֵי יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלָה וַאֲנִי יֹשֵב מְשׁוֹמֵם עַד לְמִנְחַת הָעַרֶב: ה וּבְמִנְחַת הָעֶרֶב קַמְתִּי מִתַּעֲנִיתִי וּבְקַרְעִי בְגָדִי וּמְעִילִי וַאֶכְרְעַה עַל בָּרְכַּי וַאֶפְרְשָּׂה כַפַּי אֶל יְהוָה אֱלֹהָי: ו וַאֹמְרָה אֱלֹהַי בּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פַּנַי אֵלֶיךָ כִּי עוֹנֹתֵינוּ כַבוּ לְמַעְלַה רֹאשׁ וְאֲשְׁמַתֵנוּ גַּדְלַה עַד לַשְּׁמַיִם: ז מִימֵי אַבֹּתֵינוּ אַנַחָנוּ בָּאֲשְׁמַה גִדֹלַה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבַעֲוֹנֹתֶינוּ נִתַּנוּ אֲנַחָנוּ מְלָכֵינוּ כֹהֶנֵינוּ בְּיַד מַלְכֵי הַאֲּרָצוֹת בַּחֶרֶב בַּשְׁבִי וּבַבִּזָּה וּבְבֹשֶׁת פַּנִים כְּהַיוֹם הַזֶּה: ח וְעַתָּה כִּמְעַט רֶגַע הַיְתָה תְחָנַּה מֵאֶת יְהוַה אֱלֹהֵינוּ לְהַשְּאִיר לַנוּ פְּלֵיטָה וְלַתֶּת לָנוּ יָתֵד בִּמְקוֹם קַדְשׁוֹ לְהָאִיר עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וּלְתִתֵּנוּ מִחְיָה מְעַט בְּעַבְדֻתַנוּ: ט כִּי עֲבָדִים אֲנַחְנוּ וּבָעַבְדֶתֵנוּ לֹא עָזַבַנוּ אֱלֹהֵינוּ וַיַּט עַלֵּינוּ חֵסֶד לְפָנֵי מַלְכֵי פַּרַס לַתֶת לַנוּ מִחִיַה לְרוֹמֶם אֶת בֵּית אֶלהֵינוּ וּלְהַעֲמִיד אֶת חַרְבֹתַיו וְלָתֶת לָנוּ גַדֵר בִּיהוּדָה וּבִירוּשַׁלָם: י וְעַתַּה מַה נֹאמַר אֱלֹהֵינוּ אַחֵרֵי זֹאת כִּי עַזַבְנוּ מִצְוֹתֶיךָ: יא אֲשֶׁר צָוִּיתַ בְּיַד עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הַאָּרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בַּאִים ָלְרִשְׁתָּהּ אֶׁרֶץ נִדָּה הִיא בְּנִדַּת עַמֵּי הָאֲרָצוֹת בְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר מִלְאוּהָ מִפֶּה אֶל פֶּה בְּטֻמְאָתָם: יב וְעַתָּה בְּנוֹתֵיכֶם אַל תִּתְּנוּ לְבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם אַל תִּשְׂאוּ לְבְנֵיכֶם וְלֹא תִדְרְשׁוּ שְׁלֹמָם וְטוֹבָתָם עַד עוֹלָם לְמַעַן תֶּחֶזְקוּ וַאֲכַלְתֶּם אֶת טוּב הָאָרֶץ וְהוֹרַשְׁתֶּם לְבְנֵיכֶם עַד עוֹלָם: יג וְאַחֶרֵי כַּל הַבָּא עַלֵינוּ בָּמֵעֲשֶׂינוּ הַרַעִים וּבָאַשְּמַתֵנוּ הַגָּדֹלַה כִּי אַתַּה אֱלֹהֵינוּ חַשַּׂכְתַּ לְמַטַּה מֵעוֹנֵנוּ וְנַתַתַּה לַנוּ פְּלֵיטָה כַּזֹאת: יד הָנַשוּב לְהָפֵר מִצְוֹתֶיךָ וּלְהִתְחַתֵּן בְּעַמֵּי הַתֹּעֵבוֹת הָאֵלֶּה הָלוֹא תֶאֱנַף בָּנוּ עַד ַכַּלֵּה לְאֵין שָׁאֵרִית וּפְלֵיטָה: י א וּכְהָתְפַּלֵּל עֶזְרָא וּכְהָתְוַדֹּתוֹ בֹּכֶה וּמִתְנַפֶּל לְפְנֵי בֵּית הַאֶּלֹהִים ָנִקְבָּצוּ אֵלַיו מִיִשְׂרָאֵל קָהַל רַב מְאֹד אֲנַשִּׁים וְנַשִּׁים וִילַדִים כִּי בָכוּ הַעָם הַרְבֵּה בֶכֶה: ב וַיַּעַן שְׁכַנְיַה בָן יְחִיאֵל מִבְּנֵי כתיב עולם עֵילָם וַיֹּאמֶר לְעֶזְרָא אֲנַחְנוּ מָעַלְנוּ בֵאלֹהֵינוּ וַנֹּשֶׁב נָשִׁים נַכְרִיּוֹת מֵעַמֵּי ָהַאַרֵץ וְעַתַּה יֵשׁ מִקְוֵה לִישִּׁרָאֵל עַל זֹאת: ג וְעַתַּה נָכְרַת בָּרִית לֵאלהֵינוּ לְהוֹצִיא כַל נַשִּים וְהַנּוֹלַד ֶמֶהֶם בַּעֲצַת אֲדֹנַי וְהַחֶּרֶדִים בִּמְצְוַת אֱלֹהֵינוּ וְכַתּוֹרָה יֶעָשֶׂה: ד קוּם כִּי עַלֶּירָ הַדַּבַר וַאֲנַחְנוּ עִמַּךְ ה וַיַּקָם עֶזְרָא וַיִּשְׁבַּע אֶת שַׂרֵי הַכֹּהָנִים הַלְוּיָם וְכַל יִשְׂרָאֵל לַעֲשׁוֹת כַּדָּבַר הַזֶּה וַיִּשָבעוּ: ו וַיַּקָם עֶזְרָא מִלִּפְנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים וַיָּלֶךְ אֶל לִשְׁכַּת יְהוֹחָנַן בֶּן אֶלְיַשִּיב וַיַּלֶךְ שָׁם לֶחֶם לא אָכַל וּמֵיִם לֹא שָׁתָה כִּי מִתְאַבֵּל עַל מַעַל הַגּוֹלָה: ז <u>וי</u>ּעֲבִירוּ קוֹל בִּיהוּדָה וִירוּשָׁלַם לְכֹל בְּנֵי הַגּוֹלָה לָהְקַבֶץ יְרוּשַׁלָם: ח וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבוֹא לְשְׁלֹשֶׁת הַיַּמִים כַּעֲצֵת הַשַּׂרִים וְהַזְּקֵנִים יָחֶרַם כַּל רְכוּשׁוֹ וָהוֹא יַבַּדֵל מִקְהַל הַגּוֹלָה:(עזרא ט,א-י,ח) (ע"פ פרק י פסוק ט ומצודת דוד פסוק ח)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

ב) ובכדי לברר כל זה בשלמות. צריכים אנו להקדים איזו חקירות, ולא ח"ו במקום האסור, דהיינו בעצמותו של הבורא ית', אשר לית מחשבה תפיסא בו כלל וכלל, ואין לנו משום זה שום מחשבה והגה בו ית'. אלא במקום שהחקירה היא מצוה, דהיינו החקירה במעשיו ית', כמצוה לנו בתורה, דע את אלקי אביך ועבדהו, וכן אומר בשיר היחוד ממעשיך הכרנוך. והנה חקירה הא' היא, איך יצויר לנו שהבריאה תהיה מחודשת, שפירושו דבר חדש שלא יהיה כלול בו ית' מטרם שבראו, בו בעת שברור לכל בעל עיון, שאין לך דבר שלא יהיה כלול בו ית', וכן השכל הפשוט מחייב. כי כלום יש לך נותן מה שאין בו. חקירה הב', אם תמצא לומר שמבחינת כל יכלתו, ודאי הוא, שיכול לברוא יש מאין, דהיינו דבר חדש שאין לו שום מציאות בו ית', נשאלת השאלה, מה היא מציאות הזו, שיתכן להחליט עליה, שאין לה שום מקום בו ית', אלא היא החדשת.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, תולדות דף קס"ה ע"ב.

- א) וישלח יעקב מלאכים וגו': ר' יהידה פתח.
 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך וגו',
 מקרא זה בארוהו החברים. כי בשעה שהאדם
 בא לעולם, מיד היצר הרע בא עמו, שהוא
 מקטרג עליו תמיד, כמו שאמר הכתוב, לפתח
 מסאת רובץ. מהו המאת רובץ. הוא היצר
 הרע. לפתח, פירושו לפתח בית הרחם, כלומר,
 תכף עם הולדו של האדם.
- ב) ודוד הכי נמי וכו': ודוד קרא גם כן את היצר הרע בשם חמאת. שכתוב וחמאתי נגדי תמיד. והוא משום שבכל יום

עושה את האדם להחטיא לפני רבונו. ויצה"ר זה, אינו סר מן האדם מיום הולדו עד עולם. והיצר הטוב בא אל האדם, מיום שבא להטהר. ג) ואימתי אתי וכו': ומתי האדם בא להטהר. הוא, בשעה שהוא בן י"ג שנה, אז מתחבר האדם בשניהם, אחד בימין ואחד בשמאל, היצר הטוב בימין והיצר הרע בשמאל. ואלו הם שני מלאכים ממונים ממש, והם

נמצאים עם האדם תמיד.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "מדין" (שופטים פרקים ו-ח,לב) מקבילה ל-וישלח על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. מה אכפו שכ גדעון במגשה והוא הצעיר בבית הזה

ה. איפה עשו ישראכ^ר מנהרות

ובנוסף בנו מערות ומצדות

ו. מה שאכ^ר גדעון עכ^ר הגפכ^ראות כשהמכראך אמר שהוא יעשה תשועות א. איך היה יואש נקרא מבני מנשה הוא היה

ב. מי עשו בעיני ה' רע וה' וזיכה שיזעקו כעזרה

ג. היכן גדעון מבט מטים כדי כהגיס מפני המדינים

לתגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u>

פתרונות לגליון הקודם: אדני בוֹק, בכים, גֹמד, דבורה, הר תבור, ויוֹעֹק.

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

guy.zwerdling@gmail.com:לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת

שבת שכום

